

Digital dictators

Computers can't teach kindness, writes Satish Kumar

Technology is seductive and is a double-edged sword. It can be a useful tool to connect, or it can be a brutal weapon to control. If technology is the servant and if it is used with wisdom to enhance human relationships, without polluting the environment and without wasting natural resources, then technology can be good. But if technology becomes the master, and human creativity and ecological integrity are sacrificed on the altar of technology, then technology becomes a curse.

In the recent past, New York governor Andrew Cuomo, Bill Gates of Microsoft, and former Google CEO Eric Schmidt have been promoting the idea of transforming face-to-face learning into a system of education rooted in internet technology and operated by remote control, thereby integrating digital technology, fully and permanently, into the educational process, and by doing so getting away from the need for personal relationships and intimate interactions between students and teachers. Cuomo, Gates and Schmidt come from a school of thought that subscribes to the theory, 'Technology is the solution; what is your problem?'

Unfortunately, these highly 'educated' people do not seem to know the meaning of 'education', the word is derived from the Latin word *educare*, which means 'to bring forth, lead out or draw out' what is potentially already there.

Every human person comes into this world with their own unique potential. The work of a true teacher is to observe and spot that special quality in a child and help to nurture it and enhance it with care, attention and empathy. Thus the beautiful idea of education is to maintain human diversity, cultural diversity and diversity of talents through decentralised, democratic, human-scale and personalised systems of schooling.

A good school is a community of learners where education is not predetermined by remote authorities, but rather a journey of exploration where students, teachers and parents are working together to discover the right ways of living in the world.

The idea of digital learning through remote control and predetermined curriculums moves away from the rich and holistic philosophy of education. Digital teaching looks at children as if they were empty vessels in need of being filled with external information. The quality of information or knowledge given to a child remotely and digitally is determined centrally by people who have a vested interest in a particular outcome. And that outcome is largely to turn humans into instruments to run the money machine and increase the profitability of big corporations.

Such centralised and impersonalised systems of digital education will destroy diversity and impose uniformity, destroy community culture and impose corporate culture, destroy multiple cultures and impose monoculture.

When teachers teach remotely, they tend to think as if the children have no body, no hands and no heart, but only a head. The information taught digitally is almost entirely of an intellectual nature. Thus digitally educated children are less than half educated. Eating half-baked bread gives you indigestion; the life of a half-educated person lacks coherence and integrity.

A proper education should include education of the head, education of the heart and education of the hands.

In an ideal school community, children learn maths with music, science with spirituality, and history with a human touch. Academic knowledge is complemented by the learning of arts and crafts.

A computer cannot teach kindness. Only in a real learning community can children learn how to be kind, how to be compassionate and how to be respectful. In a school community, children learn together, play together, eat together and laugh together. They produce plays and perform concerts together. They go on field trips together. It is through these shared human activities that children gain a Deep appreciation and facts: education is a living experience. Sitting in front of a computer for hours is a no way to learn social skills.

Placing the future of our children in the hands of a few digital giants like Google, Microsoft and Amazon that had been put in charge of educational systems would be a recipe for digital dictatorship and would open the door to disaster. If democratic societies are opposed to military dictatorship, why should they embrace corporate dictatorship?

Through Smart technologies these giant corporations would be able to trace and exploit every activity of children, and later, when the children were adults, through data manipulation and control. Who wants to embrace such a dystopia?

Rather than investing in top-down, artificial, sedative virtual technology, democratic societies should be investing in people. We should be investing in more teachers in smaller schools, with smaller class sizes and bottom-up, imaginative, benign, appropriate technology.

A computer is a box. It teaches you to think within the box

We have already experienced the way algorithms, artificial intelligence, biotechnology, nanotechnology and other forms of so-called Smart technology have been used to control, manipulate and undermine democratic values.

The techno-giants that consider humans 'biohazards' cannot be trusted with the future of our children. We should be embracing the Green New Deal and not what Naomi Klein rightly condemns as the Screen New Deal.

We need the greening of education rather than the screening of education. Our children need to learn not only about Nature, but also from Nature. They need to learn from forests and farming, from permaculture and agriculture, from agro-ecology and organic gardening, from marine life and wildlife. Such knowledge and skills cannot be learnt by looking at computer screens.

A computer is a box. It teaches you to think within the box. If you want to think outside of the box, you need to go out into your community, and out into the natural world.

Children need to go out into Nature with experienced teachers. Nature herself is the best and the greatest teacher. With the combination of human teacher and Nature teacher assisted by a limited amount of internet, children will gain a much more rounded education than through the digitally controlled and centralised system proposed by the techno-giants.

Technology has a place in education, but let us keep it in its place and not allow it to dominate our lives and the lives of our children. Technology is a good servant, but a bad master.

Dictadores digitales

Las computadoras no pueden enseñar bondad, escribe Satish Kumar

La tecnología es seductora y es un arma de doble filo. Puede ser una herramienta útil para conectarse o puede ser un arma brutal de controlar. Si la tecnología está al servicio y si se usa con sabiduría para mejorar las relaciones humanas, sin contaminar el medio ambiente y sin desperdiciar los recursos naturales, entonces la tecnología puede ser buena. Pero si la tecnología se convierte en el amo y la creatividad humana y la integridad ecológica se sacrifican en el altar de la tecnología, entonces la tecnología se convierte en una maldición.

En el pasado reciente, el gobernador de Nueva York, Andrew Cuomo, Bill Gates de Microsoft y el ex director ejecutivo de Google, Eric Schmidt, han estado promoviendo la idea de transformar el aprendizaje cara a cara en un sistema de educación basado en la tecnología de Internet y operado por control remoto integrando así la tecnología digital, de forma plena y permanente, en el proceso educativo, y al hacerlo, alejándose de la necesidad de relaciones personales e interacciones íntimas entre alumnos y profesores. Cuomo, Gates y Schmidt provienen de una escuela de pensamiento que se suscribe a la teoría, "La tecnología es la solución; ¿cuál es tu problema? "

Desafortunadamente, estas personas altamente "educadas" no parecen conocer el significado de "educación", la palabra se deriva de la palabra latina *educare*, que significa "hacer surgir, conducir o extraer" lo que potencialmente ya existe.

Cada persona humana viene a este mundo con su propio potencial único. El trabajo de un verdadero maestro es observar y detectar esa cualidad especial en un niño y ayudar a nutrirla y realzarla con cuidado, atención y empatía. Por tanto, la hermosa idea de la educación es incorporar la diversidad humana, la diversidad cultural y la diversidad de talentos a través de sistemas de escolarización descentralizados, democráticos, a escala humana y personalizados.

Una buena escuela es una comunidad de estudiantes donde la educación no está predeterminada por autoridades remotas, sino más bien un viaje de exploración donde los estudiantes, maestros y padres trabajan juntos para descubrir las formas correctas de vivir en el mundo.

La idea del aprendizaje digital a través del control remoto y los planes de estudio predeterminados se aleja de la rica y holística filosofía de la educación. La enseñanza digital mira a los niños como si fueran recipientes vacíos que necesitan ser llenados de información externa. La calidad de la información o el conocimiento que se le da a un niño de forma remota y digital está determinada de manera centralizada por personas que tienen un interés personal en un resultado particular. Y ese resultado es, en gran parte, convertir a los humanos en instrumentos para operar la máquina de hacer dinero y aumentar la rentabilidad de las grandes corporaciones.

Tales sistemas centralizados e impersonalizados de educación digital destruirán la diversidad e impondrán la uniformidad, destruirán la cultura comunitaria e impondrán la cultura corporativa, destruirán múltiples culturas e impondrán el monocultivo.

Cuando el maestro enseña a distancia, tiende a pensar como si los niños no tuvieran cuerpo, manos ni corazón, sino solo cabeza. La información que se enseña digitalmente es casi en su totalidad de carácter intelectual. Por lo tanto, los niños con educación digital tienen menos educación que la mitad. Comer pan a medio hornear te da indigestión; la vida de una persona medio educada carece de coherencia e integridad.

Una educación adecuada debe incluir la educación de la cabeza, la educación del corazón y la educación de las manos.

En una comunidad escolar original, los niños aprenden matemáticas con música, ciencia con espiritualidad e historia con un toque humano. El conocimiento académico se complementa con el aprendizaje de artes y oficios.

Una computadora no puede enseñar bondad. Solo en una comunidad de aprendizaje real los niños pueden aprender a ser amables, compasivos y respetuosos. En una comunidad escolar, los niños aprenden juntos, juegan juntos, comen juntos y se ríen juntos. Producen obras de teatro y realizan conciertos juntos. Ellos van juntos a excursiones. Es a través de estas actividades humanas compartidas que los niños obtienen una profunda apreciación y hechos: la educación es una experiencia viva. Sentarse frente a una computadora durante horas no es una forma de aprender habilidades sociales.

Poner el futuro de nuestros hijos en manos de unos cuantos gigantes digitales como Google, Microsoft y Amazon que se habían puesto a cargo de los sistemas educativos sería un récord para la dictadura digital y abriría la puerta al desastre. Si las sociedades democráticas se oponen a la dictadura militar, ¿por qué deberían abrazar la dictadura corporativa?

A través de tecnologías inteligentes, estas corporaciones gigantes podrán rastrear y explotar todas las actividades de los niños y, más tarde, cuando los niños sean adultos, mediante la manipulación y el control de datos. ¿Quién quiere abrazar tal distopía?

En lugar de invertir en tecnología virtual sedante, artificial y de arriba hacia abajo, las sociedades democráticas deberían invertir en las personas. Deberíamos invertir en más maestros en escuelas más pequeñas, con clases más pequeñas y tecnología de abajo hacia arriba, imaginativa, benigna y apropiada.

Una computadora es una caja. Te enseñan a pensar dentro de la caja

Ya hemos experimentado la forma en que los algoritmos, la inteligencia artificial, la biotecnología, la nanotecnología y otras formas de la llamada tecnología inteligente se han utilizado para controlar, manipular y socavar los valores democráticos.

No se puede confiar en el futuro de nuestros hijos a los gigantes tecnológicos que consideran a los humanos como "peligros biológicos". Deberíamos abrazar el Green New Deal y no lo que Naomi Klein condena correctamente como el Screen New Deal.

Necesitamos la ecologización de la educación en lugar de la proyección de la educación. Nuestros niños necesitan aprender no solo sobre la naturaleza, sino también sobre la naturaleza. Necesitan aprender de los bosques y la agricultura (granjas?), de la permacultura y la agricultura, de la agroecología y la jardinería orgánica, de la vida marina y la vida silvestre. Estos conocimientos y habilidades no se pueden aprender mirando las pantallas de las computadoras.

Una computadora es una caja. Te enseña a pensar dentro de la caja. Si quiere pensar fuera de la caja, debe salir a su comunidad y al mundo natural.

Los niños necesitan salir a la naturaleza con profesores experimentados. La naturaleza misma es la mejor y más grande maestra. Con la combinación de un maestro humano y un maestro de la naturaleza asistido por una cantidad limitada de Internet, los niños obtendrán una educación mucho más completa que a través del sistema centralizado y controlado digitalmente propuesto por los gigantes tecnológicos.

La tecnología tiene un lugar en la educación, pero dejemos que se mantenga en su lugar y no permita que domine nuestras vidas y las vidas de nuestros hijos. La tecnología es un buen servidor, pero un mal amo.

Dictadors digitals

Els ordinadors no poden ensenyar la bondat, escriu Satish Kumar

La tecnologia és seductora i és una arma de doble tall. Pot ser una eina útil per connectar-se o una arma brutal per controlar. Si la tecnologia és servent i si s'utilitza amb saviesa per millorar les relacions humanes, sense contaminar el medi ambient i sense malgastar recursos naturals, la tecnologia pot ser bona. Però si la tecnologia es converteix en la mestra i la creativitat humana i la integritat ecològica són sacrificades a l'altar de la tecnologia, la tecnologia esdevé una maledicció.

En el passat recent, el governador de Nova York, Andrew Cuomo, Bill Gates, de Microsoft, i el ex director executiu de Google, Eric Schmidt, han estat promovent la idea de transformar l'aprenentatge presencial en un sistema d'educació arrelat a la tecnologia d'Internet i operat per control remot, integrant així la tecnologia digital, de forma plena i permanent, en el procés educatiu, i fent-ho allunyant-se de la necessitat de relacions personals i d'interaccions íntimes entre estudiants i professors. Cuomo, Gates i Schmidt venen d'una escola de pensament que subscriu la teoria: «La tecnologia és la solució; quin es el teu problema?»

Malauradament, aquestes persones altament «educades» no semblen conèixer el significat de «educació», la paraula deriva de la paraula llatina *educare*, que significa «produir, portar o treure» allò que potencialment ja hi és.

Cada persona humana arriba a aquest món amb el seu propi potencial únic. La feina d'un autèntic mestre consisteix a observar i detectar aquesta qualitat especial en un nin i ajudar a nodrir-la i millorar-la amb cura, atenció i empatia. Per tant, la bella idea de l'educació és mantenir la diversitat humana, la diversitat cultural i la diversitat de talents a través de recursos descentralitzats, democràtics, a escala humana i personalitzats d'escolarització.

Una bona escola és una comunitat d'aprenents on l'educació no està predeterminada per autoritats remotes, sinó més aviat un viatge d'exploració on estudiants, professors i pares treballen junts per descobrir les maneres de viure correctes al món.

La idea de l'aprenentatge digital mitjançant control remot i currículums predeterminats s'allunya de la rica i holística filosofia de l'educació. L'ensenyament digital contempla els nins com si fossin recipients buits que necessitessin omplir-se d'informació externa.

La qualitat de la informació o el coneixement que es dóna a un nin de forma remota i digital està determinada centralment per persones que tenen un interès personal en un resultat concret. I aquest resultat és en gran mesura convertir els humans en instruments per fer funcionar la màquina de diners i augmentar la rendibilitat de les grans corporacions.

Aquests sistemes centralitzats i impersonalitzats d'educació digital destruiran la diversitat i imposaran la uniformitat, destruiran la cultura comunitària i imposaran la cultura corporativa, destruiran múltiples cultures i imposaran el monocultiu.

Quan els professors ensenyen a distància, tendeixen a pensar com si els nins no tinguessin cos, ni mans, ni cor, sinó només cap. La informació que s'ensenyava digitalment té una naturalesa quasi totalment intel·lectual. Per tant, els nins educats digitalment tenen menys de mitja educació. Menjar pa mig cuit us proporciona indigestió; la vida d'una persona mig educada manca de coherència i integritat.

Una educació adequada ha d'incloure l'educació del cap, l'educació del cor i l'educació de les mans.

En una comunitat escolar ideal, els nens aprenen matemàtiques amb música, ciències amb espiritualitat i història amb un toc humà. El coneixement acadèmic es complementa amb l'aprenentatge d'arts i oficis.

Un ordinador no pot ensenyar la bondat. Només en una comunitat d'aprenentatge real els nins poden aprendre a ser amables, a ser compassius i a ser respectuosos. En una comunitat escolar, els nins aprenen junts, juguen junts, mengen junts i riuen junts. Produeixen obres de teatre i fan concerts junts. Van de viatge junts. És a través d'aquestes activitats humanes compartides que els nins obtenen una profunda apreciació i fets: l'educació és una experiència viva. Seure davant de l'ordinador durant hores no és cap manera d'aprendre habilitats socials.

Posar el futur dels nostres fills en mans d'uns quants gegants digitals com Google, Microsoft i Amazon que s'havien posat al capdavant dels sistemes educatius seria una recepta per a la dictadura digital i obriria la porta al desastre. Si les societats democràtiques s'oposen a la dictadura militar, per què haurien d'abraçar la dictadura corporativa?

A través de les tecnologies intel·ligents, aquestes corporacions gegants podran rastrejar i explotar totes les activitats dels nins i, més tard, quan els nins siguin adults, mitjançant la manipulació i el control de dades. Qui vol abraçar aquesta distopia?

En lloc de invertir en tecnologia virtual artificial de dalt a baix, sedant, les societats democràtiques haurien d'invertir en les persones. Hauríem d'invertir en més professors en escoles més petites, amb classes de mida més reduïda i tecnologia de baix cap amunt, imaginativa, benigna i adequada.

Un ordinador és una caixa. T'ensenyava a pensar dins de la caixa

Ja hem experimentat la manera com s'han utilitzat algorismes, intel·ligència artificial, biotecnologia, nanotecnologia i altres formes de l'anomenada tecnologia intel·ligent per controlar, manipular i soscavar els valors democràtics.

No es pot confiar en el futur dels nostres fills als gegants tecnològics que consideren els riscos biològics. Hauríem d'abraçar el New Deal Verd i no el que Naomi Klein condemna amb raó com el Screen New Deal.

Necessitem que l'educació sigui més ecològica i no sigui la projecció de l'educació. Els nostres nins necessiten aprendre no només sobre la natura, sinó també de la natura. Necessiten aprendre dels boscos i de l'agricultura (de les granges), de la permacultura i l'agricultura, de l'agroecologia i de la jardineria orgànica, de la vida marina i de la vida salvatge. Aquests coneixements i habilitats no es poden aprendre mirant les pantalles de l'ordinador.

Un ordinador és una caixa. T'ensenya a pensar dins de la caixa. Si voleu pensar fora de la caixa, heu de sortir a la vostra comunitat i sortir al món natural.

Els nins han de sortir a la natura amb professors experimentats. La mateixa naturalesa és la millor i la més gran mestra. Amb la combinació de professor humà i professor de Natura ajudat per una quantitat limitada d'internet, els nins obtindran una educació molt més arrodonida a través del sistema centralitzat i controlat digitalment proposat pels gegants tecnològics.

La tecnologia té un lloc sense educació, però el manteniu al seu lloc i no permetreu que domini les nostres vides i la dels nostres fills. La tecnologia és un bon servidor, però un mal amo.